

IV. *Epistola Domini Huxham, M. D. ad Jacobum Jurin, M. D. R. S. & Coll. Med. Soc. de Morbo Colico singulari.*

VIR quidam Quadragenarius, biliosus, Scorbuticus, inter Optimates Damnonios haud infimus, nuper interiit, Pietatem propter erga Deum, propter universam erga Homines Charitatem, ab omnibus maxime desideratus.

Diu ille multumque Colicis quibusdam Doloribus, inferiorem præcipue Abdominis Regionem infestantibus, laboraverat, Flatu porro perpetuo & molesto. His Biennium circiter, aut Triennium ante mortem, accessere Dejectiones biliosæ, purulentæ, foetidissimæ cum strigmentis sæpe mucosis, sæpe sanguineis; ita frequentes insuper, ut persæpe intra tres, quatuorve Horas Alvus vel vicies solveretur, persistente usque Tenesmo: tandem quoque prodire Carunculæ fungosæ, lividæ, tetraë, quarum aliquæ magnitudinis saltem nucis myristicæ. At vero utcumque alvus citissime ægrotum plerumque exercebat; nonnunquam tamen, morbo præsertim ingruente, foret adstricta valde cum horrendo Tormento; nec nisi clystere ducta, aut cathartica irritata responderet. Subinde interea quasi Famicus oblata quæcumque voraret; subinde ne quidem Delicatula, vel ad Dapes exquisitissimas nauseanti, placerent: Æger autem indies emacuit. Fuit illi urina parcior & semper biliosa: Color vultus luridus, sæpe subflavus.

Tam

Tam dira, tam longa mala infractio admodum fortique plane animo pertulit, donec supervenerunt demum Tumor Pedum Oedematofus, Delirium, Facies *Hippocratica*, fudor frigidus & oleofus, certa, eheu nimis certa! Mortis Prænuncia.

Varia fuerunt a variis præscripta medicamina, iisque utique in Arte exercitatissimis celeberrimisquæ Viris; ex Ipecacuana: Scilicet *Emetica*, *Stomachica*, *deobstruentia*, *glutinantia*, *Balsamica*, adstringentia, *Glysmata* multifaria, omnigena; incassum omnia, ni quod Laudanum, ad breve Tempus, foret misero Solamen. Quid Aq. Bristol. & Bathoniensis, Quid Spadana & Pyrmontensis; Quid obstinata, quid accuratissima è Lacte & Vegetabili Diæta potuerint inani omnino opera experiebatur; ut ut per breves aliquot Dies paululum aliquando recreatus videretur.

Sicut Vir optimus, dum viveret, omnibus prodesse alacriter, assidue studebat; sic, vel moriens, se publico devovit Commodo; rogans obnixè, ut, Cadavere inciso, Causam morbi tam pertinacis, tantam eludentis Artem, perscrutaremur; ut melior forte, detecta nempe Causa, pateret medendi methodus, si quis alius forsitan tali corripere morbo.

Aperto Abdomine perspeximus Omentum consumptum plane & putridum, Hepar prætumidum & *Schirrosi* Tuberculis, subalbidis, duris, refertum; Vesiculam felleam Bile subnigra femiplenam; totum Duodenum cum vicina Coli Parte eodem Colore perfusum: Pancreas maxime Schirrosum: mediam Ileii Partem ad quinque fere Digitos inflammatam & ferme lividam. Renes erant sani satis, nec Glandulæ mesentericæ æque *Schirrosæ* ac expectâstemus.

At quod maxime notandum Pars Coli Intestini suprema, quam Veteres Cæcum nominarunt perperam (cum id potius ejusdem Appendici, ab iisdem ita nominata, conveniat) in hocce Cadavere non, quod asolet, Reni dextro, seu potius internæ Peritonæi Lamina Renem contegenti, adnexa fuit, mediante Appendice vermiculari, sed in Pelvim delapsa tres circiter infra Tulpæ Valvulam Digitos cum superiore Parte Intestini recti firmissime concreverat : Porro levius adhæsit Peritonæi Tunicae super Vesicam urinariam expansæ, sursum inde reflexa, faciens cum superiore Intestini Parte (si ita dicam) angulum valde acutum, sub cavo dein Hepatis ascendens & infra Ventriculi Fundum porrecta descendebat more solito & in Rectum desinebat. Cum primum autem notavimus ambo Intestina & supra infraque adhæSIONem Gangræna affecta esse, suspicantes hic latuisse Fundamenta malorum, caute admodum lenteque processimus Scalpello inprimis aperiendo Rectum Intestinum, quod ubi factum, vidimus internam Tunicam *Sphacelatam* omnino, nigram quasi Atramento imbutam & maxime putidam; huic porro adhærentes sex, septemve Carunculas subnigras, fungosas, quarum minores magnitudine nucem avellanam æquabant. Perscrutantes ulterius, Ulcus percepinus ex hoc Intestino in Colon, ubi cohærebant, penetrans, Digito mediocri facile patens : Intestina vero adeo putrida, ut vix Tactum ferrent leviolem. Majorem Coli Partem Excrementis induratis observavimus infarctam, etsi plures liquidas Alvi Dejectiones habuit, paulo ante mortem; tenuioribus nempe directe in Intestinum rectum per ulceratum orificium transeuntibus; solidioribus autem in Colo restantibus. Vesica urinaria fuit flaccida valde, intusque muco subrufo oblita.

En fidam utique, licet minus elegantem morbi Historiam! En quid inciso Corpore perspectum! Ex quibus conjectura haud difficilis, quæ fuit Causa morbi: Ex Anatomicis enim notum est, quod Concretio Intestinorum inter se aut cum Peritonæo, motum peristalticum minuit maxime. Vid. Cowperi Anatomiam Explic. Tab. 34. Unde ad Locum Conglutinationis tarda admodum debilisque Excrementorum Impulsio, eorundem Congestio, Remora sequentibus; forte duris & acutis lædentibus, qualia Ossa Prunorum deglutita, aut tale quid; forte acribus & biliosis Humoribus non satis valide motu vermiculari propulsis, sed ad Angulum Coli acutum subsistentibus; exinde aut Intestini Inflammatio, aut Corrosio, Ulcus denique sequebantur; tandemque, in Homine valde *Cachectico*, Gangræna.

Plymouth, *Prid.*
Id. Mart. 1739.